

udenlandske embedsmænd, der handler på dansk område.

3.3. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at Danmark som udgangspunkt vil kunne opfylde de forpligtelser, der følger af rådsafgørelsen om forbedring af samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes særlige indsatsenheder i krisesituationer, uden at der er behov for lovændringer. Det bemærkes i den forbindelse, at rådsafgørelsen alene fastlægger den overordnede ramme for et frivilligt samarbejde mellem medlemsstaternes særlige indsatsenheder, jf. pkt. 3.1 ovenfor.

En gennemførelse af artikel 4 (om civil- og straffetligt ansvar) vil dog kræve lovgivning.

Som anført under pkt. 3.1 følger det af artikel 4 i rådsafgørelsen, at en medlemsstats embedsmænd, der handler på en anden medlemsstats område i henhold til rådsafgørelsen, sidestilles med denne anden medlemsstats embedsmænd med hensyn til strafbare handlinger, der måtte blive begået mod eller af de pågældende embedsmænd, medmindre andet er særskilt aftalt.

Som anført ovenfor under pkt. 2.3.6 omfatter straffelovens kapitel 14 og 16 om henholdsvis forbrydelser mod den offentlige myndighed og forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv ikke udenlandske myndigheder, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat. Der foreslås derfor en bestemmelse om, at straffelovens kapitel 14 og 16 også gælder, når forholdet er begået mod eller af embedsmænd fra en anden medlemsstat under udførelse af opgaver i Danmark efter rådsafgørelsen om særlige indsatsenheder, jf. i øvrigt ovenfor under pkt. 2.4.6 om det tilsvarende forslag vedrørende Prüm-afgørelsen.

Der henvises til lovforslagets § 5, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget indebærer endvidere, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse om, at klager over udenlandske embedsmænds adfærd under udførelse af opgaver i Danmark efter rådsafgørelsen om særlige indsatsenheder behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og d, jf. i øvrigt ovenfor under pkt. 2.4.6 om det tilsvarende forslag vedrørende Prüm-afgørelsen.

Der henvises til lovforslagets § 5, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Som anført ovenfor under pkt. 3.1 følger det endvidere af artikel 4 i rådsafgørelsen, at en medlemsstat har ansvaret for enhver skade, som embedsmænd fra en anden medlemsstat måtte forvolde, når de pågæl-

dende embedsmænd handler på førstnævnte medlemsstats område efter rådsafgørelsens artikel 3. Det betyder, at den danske stat vil have pligt til at erstatte skader, der forvoldes her i landet af udenlandske embedsmænd, der yder bistand efter rådsafgørelsen om særlige indsatsenheder.

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse om, at justitsministeren udbetaler erstatning i tilfælde, hvor embedsmænd fra en anden medlemsstat forvolder skade, som efter dansk ret medfører erstatningspligt, under udførelsen af opgaver i Danmark efter rådsafgørelsen om særlige indsatsenheder, jf. i øvrigt ovenfor under pkt. 2.4.6 om det tilsvarende forslag vedrørende Prüm-afgørelsen.

Der henvises til lovforslagets § 5, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

4. Retshjælp mellem EU-medlemsstaterne og Island og Norge

4.1. Retsgrundlaget for udøvelse af retshjælp

Retshjælp i straffesager finder navnlig sted på grundlag af Europarådets konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager (1959-konventionen) med tilhørende tillægsprotokol af 17. marts 1978 og 2. tillægsprotokol af 8. november 2001.

Indbyrdes mellem EU-medlemsstaterne ydes retshjælp endvidere på grundlag af konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EU-retshjælpskonventionen) og protokollen hertil af 16. oktober 2001 (2001-protokollen), der har til formål at forbedre det retlige samarbejde ved at videreudvikle og ajourføre de gældende bestemmelser om gensidig retshjælp i 1959-konventionen.

EU-retshjælpskonventionen indeholder bl.a. bestemmelser om afhøring ved hjælp af videokonference, om kontrollerede leverancer og om aflytning af telekommunikation. 2001-protokollen indeholder bl.a. bestemmelser om oplysninger om bankkonti mv. og om overvågning af banktransaktioner. Konventionen og protokollen indeholder herudover bestemmelser om formkrav og fremgangsmåde ved gennemførelse af anmodninger om gensidig retshjælp.

EU-retshjælpskonventionen er offentliggjort i EF-tidende nr. C 197 af 12. juli 2000, side 1. 2001-protokollen er offentliggjort i EF-tidende nr. C 326 af 21. november 2001, side 1.

I forhold til Finland, Island, Norge og Sverige suppleres 1959-konventionen af Den Nordiske Overenskomst af 26. april 1974 om gensidig retshjælp, der indeholder bestemmelser om formkrav ved fremsendel-